

[Ministeren for offentlige arbejder]

lemmer har krav på, at jeg giver denne oplysning.

Jeg har noteret mig hr. Arentofts udtalelser om elevatorkapaciteten på Århus banegård. Jeg kan i den anledning oplyse, at jeg skal foranledige, at dette specielle forhold – som vel nok ligger uden for det forslag, som vi her behandler – nærmere skal blive undersøgt.

Må jeg i øvrigt – jeg håber: med formandens tilladelse – takke hr. Arentoft for den reklame, som hr. Arentoft gjorde for DSB og for den sovevogn, som DSB med sommerko-replanen indsatte på strækningen København-Frederikshavn.

Mølgaard (DR):

Det tilsagn – uden for forslaget – om at se på elevatorforholdene på Århus banegård var faktisk det eneste lofterige, der er kommet fra ministeren under denne sags behandling.

Lad mig i øvrigt sige, at hvad retsforbundet har opfordret regeringen til, er ikke at begå lovbrud. Hvis regeringen måtte finde det nødvendigt med en lovændring for at gennemføre den intention, som vores beslutningsforslag har, ligger der jo også i beslutningsforslaget en opfordring til at foretage en lovændring.

Jeg vil dernæst opremse en ikke ganske aktuell fortegnelse – uden at nævne navne – over sammensætningen af persontrafikrådet. Det er sammensat af en departementschef fra ministeriet for offentlige arbejder, tre repræsentanter for folketinget, en direktør for DSB, en kontorchef i planstyrelsen, en amtsborgmester som repræsentant for Amtsrådsforeningen i Danmark, en repræsentant for Kommunernes Landsforening, en repræsentant for Danmarks Bilruter, en repræsentant for Specialarbejderforbundet i Danmark og en repræsentant for Turistvognmændenes Landsorganisation. Jeg synes, det fortæller temmelig meget om årsagen til, at man ikke er så glad for at lade fri konkurrence få nogen som helst chancer. Jeg synes egentlig, denne sammensætning var værd at tage op til overvejelse. Det kan ikke være rimeligt. Det giver ikke gode muligheder for fri udfoldelse af kollektiv trafik i en tid, hvor der netop er brug for styrkelse af den kollektive trafik, at vi har et så ensidigt sammensat råd.

Niels Andersen (KF):

Jeg anerkender fuldt ud ministeren for offentlige arbejders respekt for love, og hvad der ellers kan findes af spidsfindigheder, men i dette beslutningsforslag har jeg læst, at folketinget opfordrer regeringen til at søge udvirket tilladelse til etablering af en privat busrute mellem Århus og København, og det var såmænd ud fra disse ord, jeg tillod mig at komme med den bemærkning, som jeg gjorde. Den var måske forkert formuleret, men jeg håber, at ministeren nu har forstået, hvorfor jeg fremførte det, som jeg gjorde.

Må jeg i øvrigt sige, at jeg er skuffet over ministerens indstilling til det, for jeg synes stadig væk, at vi skal have en mere fri konkurrence inden for dette område. Ministeren sagde ganske vist, at der jo kunne ske det, at fra en hvilken som helst større by i kongeriget kunne der komme til at gå bilruter til hovedstaden. Det er jeg nu ikke sikker på. Det er en speciel situation, da det drejer sig om en af landets største byer. Man må stadig væk tage i betragtning, at der skal være en vis belægningsprocent, for at en sådan rute i det hele taget kan gå. Jeg tror derfor, det er i meget, meget få byer, man eventuelt kunne ønske at få sådanne ruter sat ind.

Med den begrundelse, der er kommet frem her i dag, synes jeg stadig væk, man bør tage op til overvejelse, om ikke det vil være rimeligt – også når man ser på ruterne fra Nordjylland – at få en rute fra Århus til København. Jeg vil gerne understrege, at når jeg går så stærkt ind for den, er det simpelt hen, fordi vi i Nordjylland næsten daglig bliver kritiseret for de gener, som folk er udsat for i DSBs tog. Det er ikke alene i weekenden, det er næsten daglig. Jeg synes godt, man i det omfang, der her er tale om, kunne tage hensyn til de lokale ønsker, som er kommet, og eventuelt prøve at køre denne rute.

Arentoft (FP):

Først vil jeg lige benytte lejligheden til at sige tak til ministeren for svarene på mine spørgsmål.

Ministeren sagde i sit sidste indlæg her, at han ikke har hjemmel til at ændre persontrafikrådets afgørelse. Jeg indrømmer blankt, at jeg ikke kender den lov, der gælder for persontrafikrådet, men jeg vil gerne spørge ministeren: hvis folketinget ved en folketingsbe-